

1890-05-18

SENDER

Emil Hannover

RECIPIENT

Johan Rohde

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Napoli

Mentioned people:

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Kjære gode Ven,  
Vær nu ikke vred, fordi jeg skriver  
saa lidet til Dem. Jeg Vi taler ofte om Dem  
og tænker endnu oftere paa Dem. Tak for  
Deres Breve til min Kone og mig, tusind  
Tak for den lille fine Akvarel og tak for  
Særtrykket af Deres Afhandling, der  
sikkert er god og rigtig fra første til sidste  
Linie. Den er desuden aldeles ikke – som  
De beskedent antager – daarlig tænkt eller  
skrevet. Har den en Fejl, er det den at være  
for kort. Jeg haaber Slott-Møllers maa  
paaskjønne, hvad De har gjort.  
Hvad os hernede angaaer, har jeg lidet  
nyt at meddele Dem. Siden vi for en  
halv Snes Dage siden forlod Rom, er min  
Kone ikke bleven undersøgt. Hendes Be-  
findende er dog ikke mere end taalelig  
godt. Vi gaaer nu om nogle Dage tilbage  
til Rom, hvor min Kone bliver, medens  
[2]  
jeg tilendebringer mine italienske  
Studier paa en Rejse til Parma, Milano,  
Mantua og Venedig, hvor vi atter mødes.  
Det er vor Plan derfra at gaa til et Sted  
med høj Luft, enten i Schweiz eller i  
Tyrol. De maa ikke tro om os, at vi  
er saa smaalige at tænke paa Udgifterne  
i en for os saa alvorlig Situation som  
den, min Kones Sygdom har skabt. Vi  
har ganske vist brugt vore Penge op, men  
bruger rolig videre paa en Kredit, som  
jeg ikke tvivler om at kunne dække.  
Jeg nægter ikke, jeg nu med  
nogen Utaalmodighed længes efter at  
blive færdig hernede. Man kan jo  
blive mæt til sidst, og det er det rent  
utrolige, hvad jeg har maattet fordøje.  
Jeg kan ikke skjule mere for mig

selv, at det er paa Heldningen med

[3]

mine Kræfter, hvilket ikke egentlig for-  
bavser mig, naar jeg tænker paa, at jeg  
i 3 Maaneder fra Morgen til Aften har  
været daglig paa Farten og brugt mine  
Øjne Og og Nerver, samtidig med at jeg  
har plejet min Kone.

Nu har jeg imidlertid taget mig 4 – 5  
Dages Ferie her i Neapel for at ruste  
mig til Rejsens sidste Del.

Tak for Deres venlige Tanke at ville  
holde Skoleudstillingens Arbejder samlede  
i længere Tid for det Tilfælde jeg snart  
kom hjem. Naturligvis vilde jeg umaa-  
delig gjerne se de omtalte Arbejder,  
men jeg kan absolut intet sige Dem  
om Tiden for vor Hjemkomst, selv  
om Sandsynligheden taler for, at det  
bliver i Begyndelsen af Juli Maaned.

Ja, nu burde jeg jo smukt fortælle

[4]

Dem om vore vidunderlige Oplevelser,  
men jeg tænker, De kan forstaa, jeg  
er for træt dertil. Jeg glæder mig meget  
til at vise Dem en ret betydelig  
Samling Fotografier, jeg medbringer. Jeg  
haaber, den skal forføre Dem til  
at gjøre en stor Gæld for at faa  
Italien at se.

Lev vel, kjære Ven, og vær  
hjærteligst hilset fra os begge.

Deres hengivne

Emil Hannover

/ Fra min Kone  
hører De sikkert  
med det første

Grand Hotel  
Napoli. d. 18.V.90.

11  
Kjære gode Ven,

Vær nu ikke vred, fordi jeg skriver  
saa lidt til Dem. Vi taler ofte om Dem  
og tænker endnu oftere paa Dem. Tak for  
Deres Brev til min Kone og mig, kært  
Tak for den lille fine Akvarel og Tak for  
Sættingskortet af Deres Afhandling. den  
sikkert er god og rigtig fra første til sidste  
Linie. Den er virkelig altid ikke - som  
De beskrevet antager - daarlige tænkt eller  
skrevet. Har den en fejl, er det den at være  
for kort. Jeg haaber Slott-Möllers naar  
paaskjønne, hvad De har gjort.  
Hvad os hennede angaar, har jeg lidt  
nyst at meddele Dem. Siden vi for en  
halv Snes Dage siden forlot Rom, er min  
Kone ikke bleven undersøgt. Hendes Be-  
findende er dog ikke mere end ganske  
godt. Vi gaar nu om nogle Dage tilbage  
til Rom, hvor min Kone bliver, medens

ig Tilenselbringu mine italienske  
Studier paa en Rejse til Parma, Milano,  
mantua og Venedig, hvor vi atter mødes.  
Det er vor Plan desu at gaa til et Sted  
med høj Luft, enten i Schweiz eller i  
Tyrol. De maa ikke tro om os, at vi  
er saa smaalige at tænke paa ledgisterne  
i en for os saa alvorlig Situation som  
den, min Kone Sygdom har skabt. Vi  
har ganske vist brugt vor Penge op, men  
bruger rolig videre paa en Kredit, som  
ig ikke tvivler om at kunne dække.

ig næsten ikke, ig nu med  
noget Utaalmodighed langer efter at  
blive færdig hermed. Man kan jo  
blive med til sidst, og det er det rent  
naturlige, hvad ig har maattet fortælle.  
ig kan ikke skjule mere for mig  
selv, at det er paa Hælsingen med

mine Kræfter, hvilket ikke egentlig for-  
bærer mig, naar jeg tænker paa, at jeg  
i 3 maanedes fra Morgen til Aften har  
vaaret daglig paa Barten og brugt mine  
Finger ~~hænder~~ og Nerver, samtidig med at jeg  
har plejet min Skone.

Nu har jeg imidlertid taget mig 4-5  
Dages Ferie her i Næapel for at riste  
mig til Rejens sidste Del.

Tak for Deres venlige Tanker at ville  
holde Skoleinstillingens Arbejde samlet  
i langere Tid for det Tilfælde jeg snart  
kommer hjem. Naturligvis vilde jeg inma-  
ndelig gjerne se de omtalte Arbejder,  
men jeg kan absolut intet sige Dem  
om Tiden for vor Vjendekunst, selv  
om Sandsynligheden taler for, at det  
bliver i Begyndelsen af juli maaned.

Ja, nu hilses jeg jo smukt fortælle

31.

Dem om vore vidunderlige Oplevelser,  
men is tænke, De kan forestaa, is  
er for træt dertil. is glæde mig meget  
til at vise Dem en ret betydelig  
samling Fotografier, is medbringe. is  
haaber, De skal forføre Dem til  
at gjøre en stor Gjæst for at se  
Italien at se.

Lev vel, kjære Ven, og var  
hjerteligt hilsed fra os begge.

Deres hengivne

Emil Hamner

Grand Hotel  
Napoli. d. 18. V. 90.

Shafin Kone  
høier de sikker  
med det første